

उप

पौषोपाख्याने । ३ । २२० । “न हि मे मन्युरद्यापि उपशमं गच्छति” । तथा प्रबोधचन्द्रोदये । ५ । १५ । “तथायमपि हृतकर्त्तव्यः संप्रति परमासुपशमनिर्लां प्राप्तः” ॥

उपशयः, पुं, (उप + शी + अच् ।) निदानपञ्चकान्त-
गंतरोगज्ञानजनकः । तस्य लक्षणम् ।

“हेतुव्याधिविपर्यक्तविपर्यक्तार्थकारिणाम् ।
शौषधान्नविहारानामुपयोगं सुखावहम् ॥
विद्यादुपशयं व्याधेः स हि सात्व्यमिति स्मृतः” ।
इति निदानम् ॥ (“अस्मिन्नर्थे उपशयः पुनर्हेतु-
व्याधिविपरीतानां विपरीतार्थकारिणाशौषधा-
हारविहारानां उपयोगः सुखानुबन्धः” । इति
चरके निदानस्थाने प्रथमोऽध्यायः ॥)

उपशल्लं, स्त्री, (उपगतं शल्लम् ।) ग्रामप्रान्तभागः ।
तत्पर्यायः । ग्रामान्तम् २ । इत्यमरः ॥

(यथा रघौ १५ । ६० ।

“उपशल्लनिविष्टैस्त्वत्तुर्दारमुखी बभौ” ॥

“भ्रमंश्च विशालोपशल्ले कमप्याक्रीडमासाद्य” ।
इति दशकुमारैः ॥)

उपश्रायः, पुं, (उप + शी + घञ् ।) पर्यायशयनार्थकः ।
प्रहरिकारीनां क्रमेण शयनम् । तत्पर्यायः । वि-
श्रायः २ । इत्यमरः ॥

उपश्रुतं, त्रि, (उप + श्रु + क्त ।) प्रतिश्रुतम् । अङ्गी-
कृतम् । इत्यमरः ॥

उपश्रुतिः, स्त्री, (उपश्रुते । उप + श्रु + क्तिन् ।)
दैवप्रश्नः । यथाह हारावली ॥

“गङ्गं निर्गत्य यत् किञ्चिच्छुभाशुभकरं वचः ।

श्रूयते तद्विदुर्धीरा दैवप्रश्नमुपश्रुतिम्” ॥

(उप समीपे श्रुतिः श्रवणम् । समीपश्रवणम् ।
उपमिता श्रुत्या । वेदसदृशी श्रुतिसदृशत्वात्
तथात्वम् ॥)

उपश्लम्भकः, पुं, (उप + श्लम्भ + खलु ।) आधि-
क्यम् । यथा । उच्चैःश्रवादीन् तेजोभागोपश्लम्भ-
कतया प्रत्यक्षयोगत्वात् । इति बौद्धाधिकारचि-
न्तामणिः ॥

उपसंग्रहः, पुं, (उपसंग्रह्यते इति । उप + सम् +
ग्रह् + ञप् ।) पादसंग्रहपूर्वकनमस्कारः । तत्पर्यायः ।
पादग्रहणम् २ । अविवादनम् ३ । इति
हेमचन्द्रः ॥ (उपकरणम् । यथा, महाभारते ४ ।
कौचकवधपूर्वणि । १६ । १५ ।

“उपातिष्ठन्महाबाहुः पर्यङ्के सोपसंग्रहे” ॥)

उपसंग्राह्यं, त्रि, (उपसंग्रह्यते इति । उप + सम् +
ग्रह् + ण्यत् ।) उपसंग्रहणीयम् । अविवाद्यम् ।
पादे ग्रहीतव्यम् । इति हज्जायुधः ॥

(यथा मनुः । २ । १३२ ।

“भ्रातुर्भ्रातृपसंग्राह्या सवर्णाऽहन्यहन्यपि” ॥)

उपसंस्थानं, स्त्री, (उपसंवीथ्यतेनेन । उप + सम् +
थे + क्तव्यल्युट् इति ल्युट् ।) परिधानवस्त्रम् ।
इत्यमरः ॥ (यथा मुग्धबोधे शब्दसंज्ञायाम् ।

“वर्द्धिर्गोपसंस्थाने” ॥)

उपसंहारः, पुं, (उपसंहारणम् । उप + सम् + ह् +
ञच् ।) अन्तः । शेषः । यथा ।

उप

“उपक्रमोपसंहारयोः शुक्लत्वकीर्तनाच्च” ।

इति सप्तमीप्रकरणे तिथ्यादितत्त्वलिखनम् ॥

(एकप्रीकरणम् । सन्ध्याहारणम् ॥)

उपसत्तिः, स्त्री, (उप + सद् + क्तिन् ।) सङ्गमात्रम् ।
प्रतिपादनम् । सेवा । इति हेमचन्द्रः ॥

उपसद्, पुं, (उप + सद् + क्तिप् ।) अग्निविशेषः ।
यथा । वज्रिपुराणे गणभेदनामाध्यायः ॥

“गार्हपत्यो दत्तियादित्त्वैवाहवनीयकः ।

एतेऽप्रयस्त्रयो मुख्या शेषाश्चोपसदस्त्रयः” ॥

(स्त्री, यज्ञभेदः । आश्वलायने ४ । २ । १९ “अथोपसद्भिः
प्रचरति” । इति । समीपस्थिते व्याचक्षिणः ॥)

उपसदनं, स्त्री, (सदनस्य गृहस्य समीपे । यद्वा, उपं
+ सद + ल्युट् ।) गृहसमीपम् । (यथा रामायणे
१ । ५० । १६ ।

“धन्योऽस्मानुगृहीतोऽस्मि यस्य मे मुनिपुङ्गव ।

यज्ञोपसदनं ब्रह्मन् प्राप्तोऽस्मि मुनिभिः सह” ॥

उपसेवनम् । प्राप्तिः । यथा, महाभारते वनपर्वणि ।

“तत्रोपसदनं चक्रे द्रोणस्येवस्त्रकर्मणि” ॥)

उपसन्नः, त्रि, (उप + सद् + क्त ।) उपनतः । उप-
स्थितः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते १२ ।
मोक्षधर्मपर्वणि । २२७ । १९ ।

“ब्रवीतु भगवांस्तन्ने उपसन्नोऽस्माधीहि भोः” ॥)

उपसम्पन्नः, त्रि, (उप + सम् + पद् + क्त ।) यज्ञार्थ-
हृतप्रशुः । तत्पर्यायः । प्रमीतः २ । प्रोक्षितः ३ ।

पाकेन रूपरसादिसम्पन्नयज्ञनादिः । तत्पर्यायः ।
प्रणीतः २ । इत्यमरः । पर्याप्तः । संकृतः । प्राप्तः ।
मृतः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मनुः । ५ । २९ ।

“श्रोत्रिये तूपसम्पन्ने चिरात्रमश्चिर्भवेत्” ॥)

उपसरः, पुं, (उप + ह् + ञप् ।) खीगत्यादिषु पुङ्ग-
वादीनां प्रथमगर्भाधानाय मेषुनाभियोगः । तत्पर्यायः ।
प्रजनः २ । इत्यमरः ॥ (यथा, पाणिनिः
३ । ३ । ७९ । “प्रजननं प्रथमगर्भग्रहणम गवामुप-
सरः” । निरवच्छेदगमनम् । यथा, भट्टिः । “वी-
नामुपसरं दृष्ट्वा” । अत्र जयमङ्गलत्वाह । “वीनां
उपसरं नैरन्तर्येण निर्गमनम्” ॥)

उपसर्गाः, पुं, (उप + ह् + ञच् ।) रोगभेदः । (यथा,
सुश्रुते । “क्षीणं हन्युश्चोपसर्गाः प्रभूताः” ॥) उप-
प्लवः । इति मेदिनी ॥ (यथा, मार्कण्डेये ६२ । ७ ।
“उपसर्गान्प्रेषांस्तु महाभारतीसमुद्भवान्” ॥)
धातोः पूर्ववर्तिर्विश्रुतिस्तत्त्वकपाद्यव्ययम् । यथा ।
प्र । परा । अय । सम् । नि । अय । अयु । निर् ।
दुर् । वि । अधि । सु । उत् । परि । प्रति ।
अभि । अति । अपि । उप । आड् । अस्य
प्रमाणम् ।

“निपाताश्चादयो ज्ञेयाः उपसर्गास्तु प्रादयः ।

द्योतकत्वात् क्रियायोगे लोकादवगता इमे” ॥

स त्रिधा । “धात्वर्थे बाधते कश्चित्” । यथा

आदत्ते । “कश्चित्तमनुवर्त्तते” । यथा प्रसूते ।

“तमेव विश्रिनञ्ज्याः” । यथा प्रणमति । “उप-
सर्गगतिस्त्रिधा” । अपि च ।

“उपसर्गेण धात्वर्थो बलादन्वय नीयते ।

नीहाराहारसंहारप्रतीहारप्रहारवत्” ॥

उप

इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

उपसर्जनं, स्त्री, (उप + ह् + ल्युट् ।) प्रधानभिन्नम् ।
तत्पर्यायः । अ प्रधानम् २ अ प्रायाम् ३ । इत्यमरः ॥

(यथा, मनुः ६ । २१९ ।

“उपसर्जनं प्रधानस्य धर्मतो नोपपद्यते” ॥

(विशेषणम् । त्यागः । उपप्लवः । यथा अनध्याय-
प्रकरणे मनुः,—

“निर्घाते भूमिचलने ल्योतिषामुपसर्जनम्” ॥)

उपसर्पकः, त्रि, (उप + ह् + खलु ।) उपसर्पण-
कर्त्ता । उपासकः ॥

उपसर्था, स्त्री, (उप + ह् + उपसर्था काल्या प्रजने
इति साधुः ।) प्राप्रगर्भग्रहणकाला गौः । ऋतु-
मती गौः । तत्पर्यायः । काल्या २ । इत्यमरः ॥

कालप्राप्ता ३ । एषरता ४ । इति शब्दरत्नावली ॥

उपसार्थः, त्रि, (उप + ह् + ण्यत् ।) समीपगमनीयः ।
(यथा, पाणिनिः ३ । १२ । ०४ । “प्रजने काल्येति किम्
उपासार्था काशीप्राप्तया इत्यर्थः” ॥)

उपसूर्यकं, स्त्री, सूर्यमुपगतं उपसूर्यं स्वार्थं कन् ।
चन्द्रपक्षे उपसूर्यमिव उपसूर्यकं इवार्थं कन् ।
चन्द्रसूर्यमण्डलम् । इत्यमरः ॥

उपसृष्टं, स्त्री, (उपसृज्यते स्म इति । उप + ह् + ञ् +
क्त ।) मेषुनम् । इति त्रिकाण्डशेषः । उपसर्गग्रन्थे
त्रि । तथा च याज्ञवल्करः ।

“तेनोपसृष्टो लभते न राज्यं राजनन्दनः” ॥

(ग्रहोपसृष्टश्चादिः । यथा मनुः,
“नेक्षेतोद्यन्तामदिव्यं नान्तं यान्तं कदाचन ।
नोपसृष्टं न वारिष्यं न मर्थं नभसोगतम्” ॥
आतम् । यथा, रघुः “रोगोपसृष्टतनुदुर्वसतिं
सुसुक्तुः” ॥)

उपस्कारः, पुं, (उप + ह् + ञप् ।) समवाये चेति सृट् ।)
यज्ञनादिसंस्कारार्थधन्याकसर्षपपिष्टादिः । वेसार
वाटना इत्यादि भाषा । तत्पर्यायः । वेसवारः २ ।
इत्यमरः ॥ (यथा रामायणे । २ । ६५ । ६ ।

“मङ्गलालम्भनीयानि प्राशनीयान्युपस्कारान् ।

उपानिन्युक्त्या पुण्याः कुमारीवज्जलाः स्त्रियः” ॥)
गृहवासोपकरणम् । तच्च दृषदुपसर्षपादि ।
कनककुण्डलहारारि । इति श्रीहज्जायतकालिङ्गारः ॥
तथा च याज्ञवल्करः ।

“गृहोपस्कारवाह्यानां दोह्याभरणकर्मिणाम् ।
मूल्यं लब्धव्यं यत्किञ्चित् शुक्लं तत्परिकीर्तितम्” ॥
(तथा च मनुः । ३ । ६८ ।

“पञ्चसूना गृहस्थस्य चूत्नीपेवण्युपस्कारः” ॥

“सज्जोपस्कारभेषजः” । इति सुश्रुते सूत्रस्थाने
चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥)

उपस्त्री, स्त्री, (उपमिता स्त्रिया ।) उपपत्नी । टेमिषी
इति भाषा ॥

उपस्थः, पुं, (उप + स्था + क ।) लिङ्गम् । भगः ।
क्रोडः । इति मेदिनी ॥ (“रथोपस्थउपाविशत्” ।
इति गोतायां १ । ४६ ।) गुह्यहारम् । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, मनुः । ८ । १२५ ।

“उपस्थमुदरं जिज्ञा हस्तौ पादौ च पञ्चकम्” ॥)

निकटे त्रि । इति शब्दरत्नावली ॥